

DE GENERAT. ET CORRUP.

post aliud & non deficit: videndum est, utrumquid ex necessitate generetur, vel incidentaliter, sed omnia continentur esse generata & non generata. Deinde cum dicit,

Palam enim est, quod nonnulla. Atque continuo fore est futurum, hoc de causa, diversa sunt. Nam de quo uerum est dicere ipsum fore, de eo tandem hoc, ipsam, inquam, esse uerum sit oportet, de quo uero nunc uerum est dicere, ipsam esse futurum, hoc non fore nihil uelat. Nam tametsi futurum est ut ipsam ambulet, tam fieri potest ut non ambulet.

ANT. T.c. 44. Quoniam enim quedam manifestum. & quia mox erit & futurum aliud propter hoc. Quidquid enim uerum est dicere quia erit, oportet hoc esse quedam & verum, quia est. qd autem nunc uerum dicere, quia futurum est, nihil prohibet non fieri. futurus enim incedere quis non incedet.

Ponit solutionem: & primo ponit ea, secundo probat, ibi {Vniuersaliter autem quoniam contingit.} Dicit ergo primo, quod manifestum est in quibusdam, quod mox, ut erit quedam alia, generatur ex necessitate, & pp illa sunt. Vt si terra madefit, necesse est terra vaporare, & ex vapore uerbem generari, & ex uube pluviam, & ex pluvia terram madefieri, & ex illa necesse est terum exire in vaporē, & sic in infinitū, cū, n, de aliqua re in sua cā efficiente, & materiali de terminata, uerum est dicere nunc quoniam erit, & oportet illa aliquā existere: sicut pater in predictis exp̄l. Aliqd tñ futurū esse no hñs cā determinatā, nihil prohibet contingere non esse, v.g. uerū est nūc dicere de aliquo quod ipse est futurus incedere, pōt̄ tñ impediti propositum eius. & ita non incedet. Deinde cum dicit,

Omnia autem cum ex entibus nonnulla & esse & non esse contingat, & ea quae gigni solent, ita se habebunt, & non necessario erunt apertum est.

ANT. T.c. 45. Vniuersaliter autem quoniam contingit quedam entium esse, & non esse, manifestum quoniam, & quae generantur ita habebunt, et non ex necessitate hec erunt.

Probat prædictam solutionem: & est ratio sua talis, si est ut in entis diuisione, ita vniuersaliter est in generatione: sed in entibus ita est, quod quedam sunt contingentia esse & non esse, & quedam non contingunt non esse, sed sunt ex necessitate: ergo ita est in generatione, quia quedam ex necessitate generabuntur, & quedam contingit generari. Deinde cum dicit,

Vtrum igitur uniuersa sint eiusmodi? An non, sed aliqua simpliciter fore necessarium sit. Et sicut in ipso esse sit, ut quedam non possint non esse, quedam possint non esse, sic & in ipsa quoq; generatione, verbi gratia, sollicitia fore necessaria est, ne fieri potest ut non contingat. Si igitur prius fore necessaria est si posterius erit, ut si domum fundamentum, si uero fundamentum lutum: nome ergo si fundameñtū, factum est, domum quoq; fore necessaria est?

ANT. T.c. 46. Vtrum igitur omnia talia aut non, sed quedam necessaria simili fieri. Et ē, quæadmodū continet in esse, haec quidquid impossibile non esse, haec autem possibile, ita & circa gnatōnē. verbi gratia conuersiones necessaria est fieri, & non possibile est non contingere. Si igitur quod prius necessaria est fieri, si quod posterius erit, v.g. si dominus & fundameñtū, si uero hoc, lutum prius:

Ergo, si fundameñtū factum est, necesse est, domum fieri.

Repetit prædictam questionem, vt melius eam declareret: & circa hoc dicit. & primo ponit eam, secundum solvit eam, ibi {Aut non adhuc?} Quærit ergo primo, utrum omnia quae generantur sint talia, quod ex necessitate generentur, aut non sunt talia omnia, sed aliqua contingenter, vel quedam necessario, ita, scilicet quod fit sicut in rebus, quod quedam sunt contingentia & possibilia non esse, & quedam necesse est simpliciter esse, qua impossibile est non esse. An ita est circa generationem, quod quedam necessario generentur quibusdam generatis, et quedam non possibile generari non generatis illis, verbi gratia, si est necesse fieri conuertere, ita, cum videamus quod vniuersaliter generato posteriori, necesse sit generatum prius esse, an necesse sit conuertere, scilicet generato priore necesse sit generari posterius, v.g. nos, videlicet, quod si domus est generata, necesse est fundameñtū esse generatum, & si fundameñtū est, necesse est priusquam ita fuerit generatum, sūisse lutum. Quarauimus ergo utrum conuerterat, quod, si fundameñtū est generatum, quod etiam domus sit generata, vel non conuerteret. Deinde cum dicit,

An non adhuc, nisi & eam fore simpliciter necesse sit? quod si hoc sit factum fundamento, fore domum necesse est. Nā sic prius esse habet ad posterius. Quia de causa si hoc erit, ante fore illud, est necesse. Si itaq; est necesse fore posterius, prius quoq; necesse est. & si prius, & posterius. Verum non ob illud, sed quia necessario, futurū supponebatur. In quibus ergo posterius esse necesse est, in hisce recurrit, semperque, si prius est factum, posterius fore necesse est.

Aut non adhuc si non & illud necesse generari, aut non necesse est esse adhuc, si autem & id necesse generari simpliciter, si esset hoc & fundamento generato, necesse generari domum, sic enim prius se habet ad posterius. Quare, si illud erit, necesse illud prius generari. Si igitur necesse generari & quod postea, & quod prius necesse, & si quod prius, & quod posterius, igitur est necesse. Sed hoc non est propter istud, sed quoniam subiectum est ex necessitate futurum. In quibus igitur quod postea necesse est esse, in his conuerterat: & semper priori generato, necesse generari quod postea.

Solutio propositum questionem dicens, quod non est necesse conuertere fieri, ita quod uno generato conuerterat aliud, & è conuerto ex necessitate: nisi generato priori simpliciter necesse sit generari posterius. Si autem ita fuerit in domo et fundamento, quod si illud, quod est generato priori simpliciter necesse sit generari posterius. Si autem ita fuerit in domo et fundamento, quod est generato priori, puta fundamento, necesse est generari, quod est posterius, puta domum. Sed, si vere loquamur, non propter illud, quod domus sit causa generationis fundamenti: sed quoniam subiectum sit ex necessitate futurum, sūit necessitas superpositionis ex hypothesi: quia postio tuto necesse sūit superponi & partem, & ideo non conuerterat. Conuerterat autē in oībus in quib; posterius gnatā priori, sicut ex tota causa